

N:o 4
1953
4. vuosikerta
☼
15. 10. 1953

S U O

Julkaisija: S U O S E U R A

Toimituskunta: Mauno J. Kotilainen (puh. joht.),
Martti Salmi, Aatu Pöntys, Lauri Lehtonen (päätoimittaja)

Toimitus:
Helsinki
Marlankatu 8
Puh. 28 036
☼
Tilauhinta 350:—

Kirjoituksia lainattaessa pyydetään mainitsemaan lehden nimi.

Arvi Valmari:

S U O S A N A S T O S T A

On the terminology of bogs and peats

(Contains a Finnish—Swedish—German—English vocabulary)

Suosanaston tarkistaminen on ajankohdallinen monesta syystä. Ensinnäkin on suomenkielisten sanojen käytössä ja vastaavien käsitteiden määrittelyssä epäyhtenäisyyttä siinä määrin, että eräiden käsitteiden kohdalla on usein tarpeellista selittää, mitä sillä kulloinkin tarkoitetaan; mainittakoon esimerkkinä sanat kulju, silmäke, rimpi, aapasuo, pounu, ruskosammal, rahka, jopa neva, letto, räme ja korpi. Olisi ehkä tarpeellista saada aikaan arvovaltaisen ja asiantuntevan elimen — sopivimmin kai Suoseuran — hyväksymä ja suosittelu sanasto. Täysin yksimielistä hyväksymistä lienee mahdotonta saada, mutta johdonmukaisesti laadittu ja myös kielimiesten tarkastama sanasto johtaisi kuitenkin yhtenäisempään kielenkäyttöön ja olisi joka tapauksessa avuksi sekä kirjoittajille että lukijoille.

Suosanaston tarkistaminen on tarpeen myös tekeillä olevia sanakirjoja silmällä pitäen. Sellaisia ovat laaja Nykysuomen sanakirja, nelikielinen Maatalouden sanakirja sekä Pohjoismainen maaperäsanasto. Viimeksimainittuja maataloudellisia sanastoja varten onkin tehty jo melkoisesti työtä myös suosanaston kohdalla, ja siinä saatuja tuloksia on seuraavassa tarkoitettu esitellä laajempienkin piirien arvostelaviksi.

Kolmas sanastokysymyksen ajankohdaisuutta korostava seikka on käynnissä oleva suomalaisten suontutkimusten referointityö, jossa varsinkin englanninkielisten vastineiden löytäminen meidän käsitteillemme tuottanee paljon päänvaivaa.

Rimpi, simäke ja muut lanttopaikat

Otsikossa olevat sanat sekä vastineen löytäminen ruotsin göl-sanalle ovat osoittautuneet sanakirjan teossa varsin hankaliksi. Siksi ne tarjoavat myös hyvän lähtökohdan sanaston kehittämisessä noudatettavien yleisten periaatteiden pohdinnalle.

Sanakirjasäätiön kokoelmien mukaan silmäke tarkoittaa kansankielessä yleensä lähettä, useiden sanalippujen mukaan vedenottoaikaksikin sopivaa. Kirjallisuudessa sanaa käytetään monessa merkityksessä, esim. LÖNNROTIN sanakirjassa on suotieteellistä käyttöä lähimpänä merkitys »källäder». Nykysuomen sanakirjan käsikirjoituksessa ovat lähimmät merkitykset: kohta jossa vesisuoni tulee maanpinnalle; suon vetinen kohta; jäässä olevan lammen, järven tms. sula kohta. PAASIO (1934, s. 89) pitää silmäke-sanan suotieteessä esiintyvää käyttöä horjuvana ja kannattaa RANCKENIN (1912, s. 264) esittämää sanaa kulju käytettäväksi keidassuon rahkaturpeella olevista sekundäärisistä nevaosista puhuttaessa. Veden peitossa oleva olisi vesikulju erotukseksi lammeista. Kulju on Suomen lounaispuoliskossa yleinen seuraavan tapaisissa merkityksissä: vesiläläkkö, pieni tai iso lampi, kesällä kuivuva lampi, järven tai joen syvännä, kaivontapainen vesikuoppa, saventi. mudanottokuoppa (savikulju, ruoppakulju), syvennys, luola, onkalo. LÖNNROTILLA on mm. seuraavat vastineet: puss, pöl, göl; källä-

der (huoko); djupt vatten, hafsbotten, afgrund; umpikulju = ställe utan aflopp 1. öppning. Tässä merkityksessä käytettynä sana ilmeisesti on samaa juurta kuin kuilu (Karjalassa sillä on toinen, kuulusanaan viittaava merkitys). Murteissa ja kirjakielessäkin esiintyvien merkitystensä puolesta kulju sopisi moneenkin tarkoitukseen, esimerkiksi juuri göl-sanan vastineeksi.

Kun oli tehtävä esitys Maatalouden sanakirjassa ja Pohjoismaisessa maaperäsanastossa olevan suosanaston yhdenmukaistamisesta, käsiteltiin pahimpia pulmakysymyksiä pienessä eri aloja edustavassa komiteassa, johon kuuluivat apulaisprofessori Risto Tuomikoski, maat. metsät. kand. Leo Heikurainen ja tämän kirjoittaja. Useimmissa kohdissa päästiinkin yksimieliseen ratkaisuun, mutta puheenaoleva sanaryhmä jäi edelleen avoimeksi. Kuitenkin katsottiin, että *silmäke* on suotieteessä säilytettävä vakiintuneessa merkityksessään, jossa se esiintyy CAJANDERIN (1916, s. 467) suotyypeissä silmäkenevan nimessä. Määritelmä voisi olla seuraavan tapainen: *silmäke on rahkasuolla esiintyvä, tavallisesti sekundäärinen painanne tai märkä pinta, jolle Sphagnum cuspidatum coll. on luonteenomainen*. Nykysuomen sanakirjaan on annettu silmäke-sanan kohdalle seuraava lisäys siinä ennestään oleviin merkityksiin: suotieteessä rahkasammalten peittävä, yleensä märkä ja upottava suon pinta.

Mielestäni kulju on siinä määrin vakintunut silmäkkeen synonyymiksi (RANCKEN, PAASIO, KIVINEN), että sitäkään ei pitäisi käyttää muussa merkityksessä. Korpien ja rämeiden jyrkkäreunaisista väliköistä tai painanteista (vrt. LEHTONEN 1951, s. 43) voidaan tarpeen mukaan käyttää selittäviä nimiä: *k o r p i v ä l i k k ö* jne. *M ä t t ä*-sanan vastakohtaa voidaan ilmaista myös murteissa esiintyvällä sanalla *l a n t t o*, jota RANCKEN (1912, s. 245 ja 258) on käyttänyt kirjallisuudessaakin (muodossa *lanttopaikka*) sekä kuljuista että rimmistä puhuesaan. *K o h o n e m a*, *k o h o a m a*, *k o h o u m a* taas on *p a i n a n t e e n* vastakohta.

R i m p i-käsitteen sisältö on useimmissa tapauksissa ainakin suunnilleen selvä, mutta määritelmät eroavat silti aika ta-

valla. CAJANDERILLA (1913, s. 117) rimpineva on sellainen, jonka sammalskasvilisuus on aivan vähäinen tai melkein 0, mutta välimuodoissa lettoihin päin voi kuitenkin olla vaihtelevia määriä ruskosammalia. Vajaa sammalpeite on siis tärkeä, mutta ei aivan ehdoton tuntomerkki. Käsite rimpimäinen on CAJANDERILLA kuitenkin laajempi (1913, s. 108) ja tarkoittaa sitä, että sellainen suo on suuren osan kesää niukkaravinteisen veden vallassa. Sammalpeite voi rimpimäisillä soilla vaihdella väljissä rajoissa, täydellisestä täysin puuttuvaan. RANCKENIN (1912, s. 249—250) mukaan rimpi on »rämejänteiden eli kaartojen välinen muuttumaton sarasuopinta»; rimpi ja kaartto kuuluvat aina yhteen. PAASIO (1937, s. 53—55) käyttää rimpi-sanaa pintamorfoloogisena, ei kasvisosiologisena käsitteenä, ja erottaa 8 erilaista rimpityyppeä, täysin tai melkein sammalettomasta *a i t o r i m m e s t ä* sammalpeitteisiin *r u s k o r i m p i i n* (*Drepanocladus fluitans*, oikeastaan *D. exannulatus*), *v a j o r i m p i i n* (*S. cuspidatum coll.*), jopa *v i h e r r i m p i i n* (*S. riparium*, *S. recurvum*) asti. Hänen mukaansa syntytapa (aapasuon primäärinen, vetinen osa) on rimmien olennainen tuntomerkki. KIVISEN (1948, s. 19) sekä LUKKALAN ja KOTILAISEN (1951, s. 14) rimpi-käsitteet ovat yhteenvetoja CAJANDERIN, RANCKENIN ja PAASION esittämistä ja sellaisina melko väljiä, etupäässä syntytapaan (aapasuon primäärinen osa) nojaavia, joskin vajaata sammalpeitetä pidetään tyyppillisenä. LEHTONEN (1951, s. 43) esittää ainoana tuntomerkkinä, että sammalten peittävyys on alle 50 %. HUIKARI (1952, s. 11) vetää rimpisyys-käsiteltä määritellesään sammaleisuuden ylärajan lähemmäksi 0:aa ja lisää tuntomerkkeihin paikallaan pysyvän pohjaveden, joka peittää pinnan suurimman osan kasvukautta.

Edellämainitussa komiteassa tultiin siihen tulokseen, että rimpi on määriteltävä melko väljästi, niin että syntytapa ja tyyppilliset piirteet otetaan huomioon. Tällöin loukataan kysymyksen ensimmäisten tutkijain prioriteettia mahdollisimman lievästi ja samalla lähestytään yleiskielen sanastoa. (Yleisesti käytettyjen sanojen määrittelyminen ahtaaseen erikoismerkitykseen onkin aina arveluttavaa.) Näin

ollen voisi määritelmä olla seuraavan tapainen: *rimpi on suurempi tai pienempi, aukea, yleensä primäärinen ja mutasuolla esiintyvä, märkä, enemmän tai vähemmän upottava ala, jonka sammalpeite usein on vajavainen (aitorimmat) ja joka esiintyy tyyppillisimpänä aapasoilla kaartojen välissä.*

Otsikossa mainittujen suon pienmuotojen nimikysymyksistä on vielä jäljellä vastineen löytäminen ruotsin göl-sanalle. SJÖRSIN (1948, s. 51) mukaan göl merkitsee etupäässä sekundäärisesti syntyneitä syvänlaisia vedenkasaukia joko rahkasuolla (höljegöl) tai mutasuolla (flarkgöl), tjärn taas primäärisiä muodostumia. Silmäke-sana ei edelläesitetystä syystä ole käytettävissä tähän tarkoitukseen. Suonsilmä sopisi käsitteellisesti, mutta muistuttaa liiaksi silmäkettä ja edustaa sitä-paitsi nykykielessä toisenlaista tyyliarvoa. Kirjoittajan mielestä kulju-sanaakaan ei olisi enää siirrettävä tähän merkitykseen. CAJANDER (1916, s. 467) mainitsee silmäkkeen keskuksen olevan usein sammalpeittomana pikkulampena; toisaalla (s. 367) hän puhuu tundrasuon lätköistä. Maisteri TEPPÖ ehdotti asiasta keskusteltaessa sanaa a l l i k k o, ja sana sai heti niin voimakkaan kannatuksen, että on hyvät toiveet sen vakiintumisesta tähän merkitykseen tieteellisessä kielessä. Allikko tarkoittaa kielessämme pienempää vedenkasaukia kuin lammikko ja paljon pienempää kuin lampi, joka vastaa ruotsin tjärn-sanaa. (S u o) l a m p i on siis suurehko, primäärinen muodostuma, yleensä soistuneen vesistön viimeinen jäännös; (s u o) a l l i k k o taas on pieni ja voi olla, ainakin kohosoilla, sekundäärinen. Molemmissa on niukasti kasvillisuutta ja pohjalla hyvin vetelää turvetta tai muraa (vrt. kappaletta »Turpeista»). Nämä määritelmät eivät aiheuta mitään ristiriitaa yleiskielen kanssa, niinkuin usein vastavissa tapauksissa, vaan sanat antavat suomalaiselle heti melko oikean kuvan käsitteiden merkityksestä; ainakaan tässä suhteessa ei siis jouduta »ojasta allikkoon».

Sanakirjassa on tehtävä ero mutasuolla ja rahkasuolla esiintyvien allikoiden välillä (ruots. flarkgöl ja höljegöl). Voidaan tietysti puhua mutasuoaallikoista ja rahkasuoaallikoista, tai rimpiaallikoista ja kuljuallikoista, mutta kirjoittajan mielestä pal-

jon luontevampia olisivat v e s i r i m p i ja v e s i k u l j u. Jälkimmäistä on PAASIO (1934, s. 89) käyttänytkin juuri tässä merkityksessä. Silmäkeallikko on kovin kömpelö sana, mutta v e s i s i l m ä k e sopii kyllä vesikuljun synonyymiksi.

Ruotsalaisen määritelmän mukaan »göl» on etupäässä sekundäärinen muodostuma, rimp i taas on meikäläisen käsityksen mukaan primäärinen, joten myös vesirimpi- ja flarkgöl- käsitteiden määritelmät hiukan eroavat toistaan, mutta tämä johtunee vain primäärinen-sanan hiukan erilaisesta tulkinnasta.

Edelläoleva ei merkitse sitä, että esim. neuvontatyössä olisi aina pidettävä mielessä esitetyt määritelmät, mutta tarkoituksena on kyllä ollut löytää riittävä valikoima sanoja, jotka kansankielemme ymmärtäisi ilman muuta, niin että tieteellisen kielenkäytön ja kansankielen väliset ristiriidat jäisivät mahdollisimman pieniksi. Tämä näkökohta kehoittaa myös määrittelemään uudekin tieteelliset käsitteet melko väljästi, mutta niin on syytä tehdä ainakin puheenaolevissa tapauksissa myös tieteellisen kielenkäytön itsensä vuoksi, koska on aina olemassa välimuotoja. Viitattakoon esimerkiksi Etelä-Lapissa aapasoiden karuimmilla, mutta kuitenkin vetisillä osilla esiintyviin nevoihin, jotka pintamorfologiansa ja primäärisen syntynsä puolesta (ja myös paikkakuntalaisten kielenkäytössä) ovat rimp iä, mutta kasvillisuudessa (*Sphagnum cuspidatum coll.*, *Scheuchzeria*, *Carex limosa*) puolesta silmäkkeitä. Ei ole mitään syytä kylkeä rimp i-käsitettä vajaan sammalpeitteeseen, koska on selvempää puhua vajaan sammalpeitteestä, aitorimmista (vrt. PAASIO 1937, s. 55), niukkasammaleisuudesta jne. Ilmausten lyhyys on kyllä tavoiteltava asia, mutta siihen ei ole pyrittävä ymmärrettävyyden kustannuksella.

Kaarto, pounu ja rahka

J ä n n e on suotieteellisessä merkityksessään oppitekoinen sana, ilmeisesti saksankielestä otettu käännöslaina. Sanakirjasäätiön kokoelmat eivät näytä tunnetun suolla esiintyvää jännettä ensinkään, ei myöskään LÖNNROT, ja kaikki Nykysuomen sanakirjan arkistossa olevat painokset ovat suotieteen piiristä lähtöisin.

Sensijaan sama käsite esiintyy murrearkistossa nimillä kaarto ja rimmenharja. Yleisin ja laajimmalti tunnettu näyttää olevan *k a a r t o*, joka on merkitty muistiin mm. Länsipohjasta (Ruotsin puolelta), Enontekiöltä, Inarista ja Sallasta. Myös LÖNNROTIN sanakirjan lisävihossa esiintyy sanan suotieteellinen merkitys. Etelään päin siirryttäessä ja *r i m m e n k a a r t o j e n* (jota sanaa kansa myös käyttää) loppuessa kaarto-sana saa toisia, kylläkin melko läheisiä merkityksiä: kapea kangas, harju tai selänne, varsinkin soiden välissä oleva (Simo, Utajärvi, Haapavesi, Revonlahti, Nivala). Muhokselta sana on merkitty karjapolkua tarkoittavana, ja LÖNNROT esittää muiden muassa merkitykset »omväg, krokväg, bugtig väg». Kielimiehet katsovat, että paikoin esiintyvä toisenlainen merkitys ei estä sanan käyttöä suotieteessä jännettä tarkoittavana, ja kehoittavat suosimaan tätä kielessä vanhastaan olevaa sanaa. MALM y.m. (1912, s. 163) esittävätkin sanaa käytettäväksi Lapin soiden »mätäsjänteistä», ja RANCKEN (1912) käyttää yksinomaan kaarto-sanaa, mutta myöhemmin se on jäänyt toisarvoiseen asemaan, niin että se mainitaan vain jänteen synonyymina. Olisi syytä käyttää tätä sanaa enemmän ja ainakin silloin, kun ollaan tekemisissä kansanmiesten kanssa, sillä tässä merkityksessä jänne on heille outo sana. Jänne-käsitettä ei tarvitse rajoittaa aapasoihin kuuluvaksi, kuten PAASIO (1934, s. 89) haluaa, vaan voimme katsoa, että *jänneitä ovat aapasoiden kaarrot ja myös kohosoiden kermi*, milloin ne muodoltaan ovat pitkäomaisia, kaartojen tapaisia.

P o u n u on kaarrolle melko läheinen käsite. Eräissä tapauksissa se tarkoittaa-kin korkeaa kaarta, mutta sen varsinaisen merkitys on suuri, korkea mätäs, joskus mättäikkö, vaikkakin jälkimmäisessä merkityksessä useimmiten käytetään sanaa *p o u n i k k o*. Pounu tulee lapin kielen sanasta *povdna*, ja suomalaisena sanana se tunnetaan Perämeren rannikolta Ruijaan asti kolmen valtakunnan alueella. Suotieteellisenä käsitteenä sitä on niinkään käytetty korkean mättään tai kaarron merkityksessä, ja *Sphagnum fuscum*-peitteen on alunperin katsottu kuuluvan siihen olennaisena piirteenä, kuten käy ilmi seuraavista lainauksista: »Tuol-

laiset myöhäiseen kehitysasteeseen joutuneet kaarrot ovat selvästi rahkasuoluntuoisia; ne ovat etupäässä *Sphagnum fuscum*in muodostamia ja kasvavat tiheään varpukasveja. Rahvaalle tämä mättäiden erilaisuus on monin paikoin tunnettu asia; tuollaiset vanhemmat mättäät ja kaarrot sanotaan tällöin pounuiksi» (MALM y.m. 1912, s. 164; samaan tapaan myös RANCKEN 1912, s. 256—257). »Nämä *Sphagnum fuscum*ista muodostuneet usein hyvin korkeat, jyrkkäseinäiset jänneet (pounut) ovat Lapin suurimmilla aapasoiilla yleisimpiä muotoja» (PAASIO 1937 b, s. 221). Pounu-sana on esiintynyt alkuperäisessä merkityksessään myös kaunokirjallisuudessa (YRJÖ KOKKO). Sille ei pitäisi antaa aapasuon reunusta tarkoittavaa merkitystä, niinkuin on esitetty. P o u n i k k o on jo lähempänä tätä käsitettä, sillä aapasuon reuna on usein (vaikka ei suinkaan aina) pounikko. Parasta on kuitenkin jättää tämäkin sana alkuperäiseen merkityksensä tarkoittamaan korkeiden mättäiden (pounujen) muodostamaa mätikköä, jolle *Sphagnum fuscum* on luonteenomainen, ja myös mätikön kehittymisen ääriastetta, *Sphagnum fuscum*-tasapintaa. LUKKALAN ja KOTILAISEN oppaassa (1951, s. 10—11) sanalla onkin tämä merkitys, koska siinä sanotaan aapasoita reunustavien pounikoiden olevan useimmiten rahkajänneisiä sararämeitä ja melkoiselta osalta vaivaiskoivurahkarämettä. Mikäli pounu-sanan käyttöä suotieteessä haluttaisiin lisätä, niin yhdyssanoissa sitä voitaisiin käyttää täyttämään sitä aukkoa, jonka *Sphagnum fuscum*-kasvuston suomenkielisen nimen puuttuminen muodostaa. Nykyisinhän käytetään tässä mielessä rahka-sanaa, esim. rahkoittuminen (= *Sphagnum fuscum*in invaasio), rahkaneva, rahkaräme, mutta siten ylläpidetään pahaa epäjohtonmukaisuutta, kun rahka merkitsee myös *Sphagnum*-ia yleensä (rahkasammal, rahkasuo, rahkaturve). Jos Lapin asukas tulee vaikkapa satakuntalaiselle rahkanevalle, niin hän epäilemättä nimittää sitä pounujängäksi. Siksi ei ole mitenkään epäjohtonmukaista käyttää pounu-sanaa suotieteessä myös Etelä-Suomen soista puheen ollen, siis *Sphagnum fuscum*-invaasio = p o u n u t t u m i n e n, *Sphagnum fuscum*-turve = p o u n u (r a h k a) t u r v e j n e. Toinen mahdollisuus olisi käyttää

k o n t o -sanaa, joka monien muiden merkitystensä ohella tarkoittaa rikkaa, roskaa, törkyä ja myös rahkaa tai rahkasuota. Se ei liity yhtä kiinteästi *Sphagnum fuscum*iin kuin pounu, joten k o n t o u t u m i n e n voisi merkitä suon pinnan muuttumista yleisemmässä mielessä, varsinkin vaillinaisen kuivatuksen aiheuttamaa.

Ainakaan ei ole mitään syytä vastustaa Vanamo-seuran asettaman komitean ehdotusta, jonka mukaan *Sphagnum fuscum*in suomalainen nimi olisi p o u n u r a h k a s a m m a l. Muut esitetyt nimet ovat paljon huonompia: ruskeita rahkasammalia on muitakin, ja k a r a s a m m a l on aivan sopimaton sen vuoksi, että se eri seuduilla merkitsee melkein mitä tahansa sammalta, ehkäpä useimmiten karhunsammalta, ja k a r a m ä t ä s voi tarkoittaa myös saramätästä. LÖNNROTIN sanakirjassa karasammal on »polytrichum juniperum» ja karamätäs »tuffva beväxt med starr l. annat torrt och nödväxt grässlag». T. I. ITKOSEN mukaan (suull. tieto) karamätäs ainakin Inarissa on ojakorvissa esiintyvä sylinterimäinen saramätäs, siis ilmeisesti *Carex caespitosa*- tai *Carex juncea*-mätäs. Kemin tienoilla karasammal on karhunsammalta, sallalainen isäntä taas ojensi karasammalena *Sphagnum papillosumia*, vaikka *Sphagnum fuscumia* oli runsaasti lähempänäkin. Jos karasammal on jossakin tapauksessa tarkoittanut myös *S. fuscumia*, ei se oikeuta yhdistämään näitä kahta identtisiksi käsitteiksi.

Suoyhtymät ja niiden osat

Suoyhtymä-käsitteen ja siihen läheisesti liittyvien sanojen käytössä ei ole vaikeita pulmia, mutta pientä epäjohdonmukaisuutta niissä esiintyy. CAJANDER (1916, s. 200 ja 478) puhuu erikseen s u o y h d i s t y m i s t ä (aapasuoyhdistymä jne.) ja y h t y m i s t ä (keidasräme on »yhtymä rahkarämeestä ja silmäkenevasta»). KIVINEN (1948) käyttää lyhyempää s u o y h t y m ä -sanaa myös ensinmainitussa tapauksessa, eikä näiden käsitteiden erossa pitämiseen olekaan riittävää syytä.

Suoyhtymä syntyy CAJANDERIN (1913, s. 50) mukaan joko siten, että pienet suot laajenevat ympäristöönsä niin että muo-

dostuu useita suotyyppejä käsittävä »suursuo» (Grossmoor), tai siten, että useat erilliset »alkusuot» yhtyvät. Näin ollen esim. a a p a s u o y h t y m ä voi käsittää yhden tai useampia a a p o j a (suuria, aukeita, rimpisiä soita) niihin liittyvine rämeineen ja korpineen. A a p a s u o käsittää vain yhden aavan siihen liittyvine metsäisine reunusosineen, ja samoin k o h o s u o h o n kuuluu rahkainen, korkeampi keskiosa sekä matalampi reunus eli l a i d e. K o h o s u o y h t y m ä ä n kuuluu siis yksi tai useampia toisiinsa liittyviä kohosoiita.

LUKKALA (1948, s. 27) puhuu myös aapojen laiteista, eikä olekaan syytä määrittellä laide-sanaa kovin suppeasti. S u o n l a i d e on siis suurehkon suon kivennäismaahan rajoittuva reunaosa, joka suotyyppiensä puolesta eroaa keskiosasta. K o h o s u o n l a i d e on keskiosaa alempana, a a p a s u o n l a i d e taas ylempänä. PAASSION (1934, s. 87—88) esittämää nimistöä jouduttaisiin tältä osalta muuttamaan, mutta siinä onkin kielellistä epäjohdonmukaisuutta, kun siinä sanolaan nevareunustaksi vain rahkasuoksi luettavaa reunusnevaa, mutta ei esim. saranevaa. Varovaisia on oltava myös CAJANDERIN (1913, 1916) ja PAASSION (1934) suosiman k e i d a s -sanan käytössä ja mieluummin rajoitettava se vain niihin Satakunnassa esiintyviin suuriin, tyypillisiin kohosoihin, joista kansa käyttää tätä nimeä. Keidas-sanaa on tässä merkityksessä pidettävä murteellisena. Sillä on kirjakielessä maantieteellisenä terminäkin toisenlainen merkitys (aavikon keidas) ja sitäpaitsi se muualla, kohosuoalueellakin, esiintyy milloin mätästä, milloin kivennäismaalla olevaa kumpua, mäkeä tai rinnettä, jopa rehevää metsänotkoa tarkoittavana.

S u o y h t y m ä t y y p p i e n nimistöön toivoisi vielä sellaista muutosta, että sanaa p a l s a s u o käytettäisiin yleisemmin kumpusuon synonyyminä, jopa etusijalle asettaen, niin että Enontekiön seuduilla esiintyvää yhtymätyyppiäkin sanottaisiin p a l s a s u o y h t y m ä k s i. Kun ruotsinkieli tässä tapauksessa turvautuu lapin- ja suomenkielen palsa-sanaan (palsmyr), niin ei meillä ole syytä käyttää käännöslainaa kumpusuo (saksan Hügelmoor).

Turpeista

Turpeet muodostuvat etupäässä kasvien jäännöksistä. Sana jäännepyrityään rajoittamaan rudimentin merkityksen: ihmisen umpilisäke on jäännös. Nykysuomen sanakirja hyväksyy kyllä verraten laajan merkityksen: jäännös on laji, yksilö, muodostuma, tapa tms., joka on jäänyt edustamaan jotakin jo muuten hävinnyttä kantaa, säilymä, jäännös, jäte, relikti, rudimentti. Jäännös on kuitenkin aina elävä, mikäli on elion jäänteestä kysymys. Jäännös ja jäte tarkoittavat osaa, joka jostakin hävinneestä on jäänyt jäljelle, ripettä (minkä lisäksi niillä on muita merkityksiä). Voidaan hyvin puhua turpeesta olevista jäännöksistä tai jätteistä, mutta jäännöstä on pidettävä parempana, koska siihen ei sisälly tähteen, hylkyaineen vivahdusta niinkuin jätesaunaan.

Turpeet jaetaan viljavuutensa perusteella kahteen pääryhmään, joiden nimet nykyisin (AALTONEN ym. 1949, s. 42) ovat mutasuoturpeet eli saravaltaiset turvemaat ja rahkasuoturpeet eli rahkavaltaiset turvemaat. Rahkasuoturpeisiin kuuluvat sararahkaturve, metsärahkaturve ja rahkaturve. Ryhmän nimi erottuu nyt selvästi turvelajien nimistä, ja turveryhmien nimet on johdettu analogisesti sanoista mutasuo ja rahkasuo, joita niitäkin edelleen tarvitaan, määriteltiinpä ne miten tahansa.

Muta-sanankäyttöä itsenäisenä on kuitenkin pyritty supistamaan sen epämääräisyyden vuoksi. Viimeksi on veteen laskeutuneen kolloidijakoisen humusaineksen nimeksi hyväksytty mura (ruots. dy), jota sanaa Salaojitusyhdistys on käyttänytkin jo kauan. On olemassa järvi- ja suomuraa. Maalajina on jonkinlaista merkitystä vain järvimuramaalla, jossa siinäkin muraa on vain osa. Suomuraa esiintyy turpeen joukossa niin vähän, että sen ilmaisemista turpeiden nimissä ei ole pidetty tarpeellisenä.

Ruotsinkielen sanalla ävja, joka maaperätieteellisen määritelmän mukaan tarkoittaa veteen kasaantuvia kuolleita, mutta maatumattomia kasvien ja eläinten jäännöksiä, ei näihin asti ole ollut suomalaista vastinetta. Tälle paikalle on nyt ehdotettu Sallasta muistiin merkittyä sanaa

l e r v a. Se on otettu myös Nykysuomen sanakirjaan, jonka aineksissa sitä ei esiintynyt ennestään. Sanakirjasäätiön kokoelmistakin löytyi vain kaksi merkintää, toinen Kangasniemeltä, jossa sanan on ilmoitettu merkitsevän hyvin vetelää seosta tai ainetta, toinen Pudasjärveltä, merkityksenä iso made. Sallassa sana on kirjoittajan saamien tietojen mukaan melko yleinen ja tarkoittaa ojissa tai lammen pohjalla esiintyvää, hyvin vetelää kuraa, eli jokseenkin tarkalleen samaa kuin ehdotettu tieteellinen merkitys.

Ruoppa on edelliselle melko läheinen sana, mutta on näin ollen käytettävissä yksinomaan siihen tarkoitukseen, jossa se on CAJANDERILLA (1913, s. 121; 1916, s. 468) ja PAASIOILLA (1937 a, s. 66): puuromaiseksi särkynyttä turvetta tarkoittamaan.

Edelläolevassa on pyritty selventämään ja täsmentämään suosanastoa ja samalla lähentämään sitä kansankieleen ja yleiseen kirjakeleeseen kuitenkin varoen, ettei aikaisemman ja uuden kielenkäytön välille syntyisi pahoja ristiriitoja. Näin monien vaatimusten toteuttaminen yhtä aikaa ei aina ole mahdollista, ja usein on jonkinvertaiseen yhdenmukaisuuteen pääsemiseksi laadittava määritelmät melko väljiksi. Tarkemmin rajoitetut käsitteet voidaan sellaisissa tapauksissa ilmaista yhdyssanoilla (esim. rimpi — aitorimpi, kulju — vesikulju). Tämä onkin suomenkielen luonteen mukaista, meillä kun mahdollisuudet yhdyssanojen muodostamiseen ovat melkein rajattomat.

Kokemus osoittaa, että uudissanoja ja uusia määritelmiä on vaikea hyväksyä heti ensi kerran kuullessaan, mutta jo seuraavana päivänä tai vähän pitemmän ajan kuluttua suhtautuminen yleensä on myönteisempi. Vaikka edelläolevassa onkin uusia ehdotuksia melko vähän ja sensijaan usein kannatetaan paluuta aikaisempaan käytäntöön, on toivottavaa, että harkittaisiin perusteellisesti edellä esitettyjä kysymyksiä sekä järempänä julkaittavaa sanastoa. Perustellut parannusehdotukset ovat tervetulleita suomalaisenkin sanaston kohdalla, ja vieraskielisissä vastineissa on varmaan paljon korjaamista.

Artikkelissa mainittujen lähteiden lisäksi olen saanut arvokasta apua Nykysuomen sanakirjan toimitukselta sekä Sanakirjasäätiön virkailijoilta. Fil. maisteri

HANNES TEPPÖ, joka nykyisin tarkastaa Suo-lehden kirjoitusten kieliasun, on käynyt läpi koko käsikirjoituksen. Saamastani avusta lausun parhaat kiitokset. Neli-kielisen sanaston synty on selitetty englanninkielisessä johdannossa.

KIRJALLISUUTTA.

- AALTONEN, V. T. ym., ref. VUORINEN, JOUKO 1949. maaperäsananon ja maalajien luokituksen tarkistus v. 1949. Maataloustiet. Aikakausk. 21, s. 37—66 (Eripainos).
- CAJANDER, A. K. 1913. Studien über die Moore Finnlands. Acta forest. fenn. 2, s. 1—208.
- , — 1916. Metsänhoidon perusteet I, 735 s. Porvoo.
- GODWIN, H. 1941. The factors which differentiate marsh, fen, bog, and heath. Chronica Botanica 6:11, s. 260. Waltham, Mass.
- HUIKARI, OLAVI 1952. Suotyypin määrittäminen metsätaloudellista käyttöarvoa silmälläpitäen. Silva Fenn. 75, s. 1—22.
- HUNTER, HERBERT (editor) 1931. Baillières encyclopedia of scientific agriculture. London.
- KIVINEN, ERKKI 1948. Suotiede. 219 s. Porvoo.
- LEHTONEN, JORMA 1951. Tutkimuskaava suotyypien toteamiseksi. Suo 3 b, s. 41—46.
- LUKKALA, O. J. 1948. Metsämiehen suo-oppi. 2. painos. 190 s. Helsinki.
- LUKKALA, O. J. ja KOTILAINEN, MAUNO J. 1951. Soiden ojituskelpoisuus. 5 p. 63 s. Helsinki.

LÖNNROT, ELIAS 1930. Suomalais-ruotsalainen sanakirja I—II + Lisäviikko. 2. p. 1120+1083 +212 s. Porvoo.

(MALM, E. A., LINDBERG, HARALD, HAVOLA, ARVI ja RANCKEN, H.) 1912. Selonteko Suomen Suoviljelysyhdistyksen suomaatutkimuksista III. Lapin kihlakunta. Suomen Suoviljelysyhd. Vuosik. 15 (1911) s. 145—237.

Nykysuomen sanakirja I. 1951 696 s. Porvoo.

PAASIO, ILMARI 1934. Soita koskevista morfologiskasvitopografisista nimityksistä. Terra 46, s. 84—90.

—, — 1937 a. Suomen nevasoiden tyyppijärjestelmää koskevia tutkimuksia. Acta forest. fenn. 44, s. 1—112.

—, — 1937 b. Suomen nevasoiden tyyppijärjestelmästä. Luonnon Ystävä 41, s. 175—182 ja 219—226.

RANCKEN, HOLGER 1912. Lapin suomaiden kehityksestä. Suomen Suoviljelysyhd. Vuosik. 15 (1911), s. 238—274.

SJÖRS, HUGO 1948. Myrvegetation i Bergslagen. Acta Phytogeorg. Suec. 21, s. 1—299 + liitt.

Julkaisemattomat lähteet:

Sanakirjasäätiön arkisto.

Nykysuomen sanakirjan oikovedokset, käsikirjoitukset sekä sanalippuarkisto.

Maatalouden sanakirjan käsikirjoitus.

Pohjoismaisen maaperäsananon käsikirjoitus.

On the terminology of bogs and peats

The revision of the peat and bog terminology used in Finland has now become necessary. The above article deals with the Finnish terminology, while the following list has been taken from the manuscript of the *Agricultural dictionary of the Scientific Agricultural Society of Finland*. Many Finnish peat scientists have participated in this work and the help of foreign experts has also been obtained. The Swedish terminology was revised by Mr. K. LUNDBLAD, the German by Prof. F. FIRBAS, and the English by Dr. G. K. FRASER. The editors have been in collaboration with the *Suoseura* (»Peatland Society») in this field of work, and the Scientific Agricultural Society has kindly permitted the Suoseura to publish this material in the paper »Suo». Considerable alterations and additions have been made to the original list.

It is, however, very difficult to find correct English equivalents for the Finnish terms used in this list. In many cases

rather long explanations have been necessary. This cannot, however, be done as to the denomination of the main subject of our research (*suo*, in Swedish *myr*, in German *Moos*). Likewise our branch of science should possess an English term of its own, because papers on this science are written in English.

The word *mirre* has had some degree of usage in this sense in Scandinavia, and in botanical papers in the meaning »plant communities growing on soils which are composed mainly or entirely of organic matter» even in England (GODWIN 1941). Of the usage of this term in a wider, geographical meaning, covering both peat deposits and their vegetation, we have received opinions from six soil scientists familiar with the English language. They are: Dr. G. K. FRASER (The Macaulay Institute, Aberdeen), Prof. HUGH NICOL (West of Scotland Agricultural College, Glasgow), Mr. G. W. JACKS (Commonwealth Bureau of Soil Science, Harpenden), Mr. K. B. ELLER (The British & Irish

Peat Society, Sunningdale, Berks.), Mr. H. H. NICHOLSON (School of Agriculture, Cambridge), and Dr. CHARLES E. KELLOGG (U. S. Department of Agriculture, Soil Conservation Service, Washington). According to all these scientists, the word *mire* is inadmissible in this sense. *Mire* means »soft or deep mud», which may consist, for example, of clay. The word has such a common usage that it will not be easy to revise its meaning. Most of the afore-mentioned scientists held that *bog* is the nearest equivalent for the Finnish word *suo* or at least can be used in this meaning in scientific papers (according to ELLER *peat bog* might be still better).

However, from the statements the writer has come to the conclusion that »bog» cannot correctly be used in all connections. »Bog science», for instance, according to the most of the experts, does not sound well. *Peat* or at least *peatland* (or *peatland*) can possibly be used in a wider, geographical and in some extent biological meaning concerning not only the peat soil but even the vegetation on it. In the *Baillières Encyclopedia of Scientific Agriculture* (1931), edited by HERBERT HUNTER, »peat land» is found as the main term corresponding to »*suo*». The same has been recommended in the statement of JACKS as an alternative for bog. NICOL preferred »peat» including bog to »bog» including peat. So we can agree with most of the experts that *peat science* (or the science of peat) is the most correct name for our branch of

science. It can be understood to include botanical research on the vegetation growing on peat soil as well as the geographical, geological, or pedological survey of the peat deposits, and even (at least in part) applied research on peats and bogs for agricultural, forestry, and technical purposes (peat technology). Where the geological or pedological side of the subject is concerned, *peat* is always the safest term to be used.

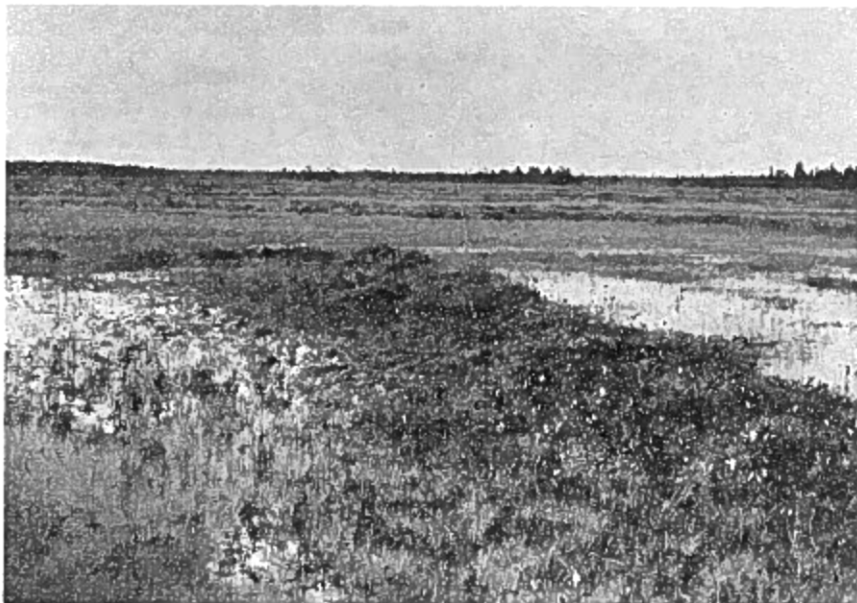
The term *suo tyyppi* (*myrtyppi*, *Moortyp*), which is very important in Finnish peat science, cannot be translated with the words »peat type», as this term often means in English the same as the Finnish »*turvelaji*» (*torvart*, *Torfart*). The term, as used in the Finnish of to-day, has a somewhat wider meaning than »plant community growing on peat soil». It applies in some extent even to the soil though the main emphasis lies on the floristic aspect. We have to use the term *bog type*. When using this English translation for the Finnish term we have to emphasize for the English-speaking reader that the term includes even highly eutrophic, calcareous types (*fens*). The oligotrophic, mainly ombrogenous bogs (»high moors») are best called *Sphagnum bogs*.

The vocabulary published here is to be understood as provisional. The wish of the publisher is that readers should send in suggestions for the correction of the list, referring to all languages used. The correspondence should be addressed to: Suoseura, Unioninkatu 40, Helsinki, Finland.

Kuva 1. Rimpiä ja kaartoja aapasuolla Sallassa, taustalla pounikkoista laiderä-

mettä. Kuivatuksen vaikutuksesta rimmet hiukan painuneet. Etualalla kuivuva, syvänlainen rimpiallikko. — Flarkar och strängar på aapamyrr, på förgrunden en liten flarkgöl, påverkad av torrlägnings. — *Rimpiä* (Flarken) und Stränge, auf Vordergrund eine Moorblänke. Einfluss der Entwässerung sichtbar. — *Rimpiä* (flarks) and hummock ridges (peat banks) on an aapa bog in Salla, South Lapland. In front a small bog pool. Partial drying through ditching has caused the settling of the *rimpiä*. The margin with *Sphagnum* peat, commonly a pine bog, is the highest part of the aapa bog. — *All photographs by A. Valmari.*

Kuva 2. Ruskorimpineva Sallassa. Suomalaisen terminologian mukaan nämä kaartojen väliset alat ovat rimpiä, vaikka samalpeite (*Drepanocladus exannulatus*) on täydellinen. Tyypillisiä vesirimpiä eli rimpiallikoita ei tässä ole, sillä ilmivesi on tilapäistä, sateista johtuvaa. — Enligt finsk terminologi kallas dessa mjukmattor

och lösbottensamhällen r i m p i (flark) även om mosstäcket (*Drepanocladus exannulatus*) är fullständigt. — *Drepanocladus exannulatus*-Rimpis im Aapamoor. — *Drepanocladus exannulatus*-r i m p i s on an a a p a bog in Salla, South Lapland. A. mesotrophic, cultivateable type of bog.

Kuva 3. Kasvuttomat paikat ovat kuivuneita vesirimpiä (rimpiallikoita), joiden pohjalla olevaa vellimäistä »kuraa» sallalaiset sanovat lervaksi. Allikoiden pohjalle syntyvä maalaaji on saraturvetta, jonka aineksina on myös muraa ja lervaa (ks. tekstiä). Saraiset kohdat tasapinnalla ovat aitorimpiä, suotyypin ruohoinen rimpineva. — Delvist torkad meso-eutrof flarkmyr. Vegetationslösa partier har varit flarkgölar. Jorden på deras botten består av starrtorv, med inslag av flarkdy och ävja. — Rimpis, Moorblänken und Bülten nach Entwässerung. Die in den Blänken sich bildende Bodenart ist Seggentorf mit Mudde (Dy) als wesentliches Bestandteil. — R i m p i s (flarks) and bog pools after

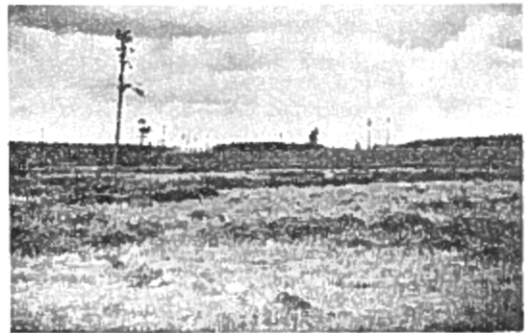
ditching. The soil on the bottom of the pools is sedge peat with colloiddally precipitated mud (dy).

Kuva 4. Pitkänomainen silmäke lyhytkortisella nevalla Pasilan suolla Helsingissä. Osa silmäkettä on veden peitossa, siitä vasempaan alakulmaan ulottuva osa on kuivempaa, mutta kuljuraikasammalpeite on täydellinen koko silmäkkeen alueella — Hölja. — Schlenke. — Sphagnum-bog-

depression («silmäke»). The term «silmäke» is only applied when *Sphagnum cuspidatum* coll. is present. *Sphagnum recurvum* coll. and tussocks of *Eriophorum vaginatum* in the surrounding higher bog level. The depression is partially covered with rain water. Pasila bog, Helsinki.

Kuva 5. Luonto ei tunne jyrkkiä rajoja: tämä tasapinta on kasvillisuutensa puolesta silmäkettä (kuljuraikasammal, mutasara, leväkkö), mutta syntytapansa puolesta rimpeä, koska se on aapasuon kaartojen välissä olevaa, primääristä, vetistä suopintaa. Sallan Huutoaavalta. — Mellanform av flark och hölja. — Zwischenform von R i m p i und Schlenke. — Formation intermediate between low-moor r i m p i and Sphagnum bog depression (s i l m ä k e). Vegetation (*Sphagnum cuspidatum* coll., *Carex limosa*, *Scheuchzeria palustris*, etc.) and Sphagnum peat are typical of the latter, but it has originated as a primary part of an a a p a bog, and the a a p a bog hummock ridges are typical to the former. Salla, South Lapland.

Kuva 6. Vesikulju eli rahkasuon allikko Ruotsin Jämtlannista. — Höljegöl på en mosse. — Hochmoorblänke oder -kolk. — Bog pool in Sphagnum bog. Jämtland, Sweden.

Kuva 7. Ruopparimpi Ruotsin Jämtlaninla. Tämän käsitteen yhteydessä on rimpisana käsitettävä varsin väljästi, koska on kyseessä rahkasuolla oleva, ilmeisesti sekundäärinen muodostuma, siis täsmällisemmin sanottuna *r u o p p a k u l j u*. — Hölja eller grund göl utan makroskopisk vegetation och med sönderdelad torv, destruktionshölja. — Schlenke mit destruiertes Torf, Destruktionsschlenke. — *Sphagnum bog depression with pulpy Sphagnum peat and without macroscopic vegetation.* Jämtland, Sweden.

Kuva 8. Pounuttuvaa pallosararämettä, »pounujänkää» Sallan Salmivaarassa suomuoraimen eli »hillan» kukinta-aikaan. Syntytapansa ja monien muidenkin ominaisuuksiensa puolesta tämä muutaman hehtaarin laajuinen räme vastaa aapasuon reunaosaa, laiderämettä. Tällaiset pienet suot ovat aapasuoalueella yleisiä ja luonteenomaisiakin, vaikkakaan ne eivät ole aapoja, koska aukea keskiosa puuttuu. — *Carex globularis*-rismyr med starkt invaderande *Sphagnum fuscum*. — *Carex*

globularis-Reisermoor (-Kiefernmoor) unter *Sphagnum fuscum*-invasion. — *Carex globularis* pine bog with strong invasion of *Sphagnum fuscum*. *Rubus chamaemorus* blossoming. The characteristic shrubs of pine bog are *Ledum palustre*, *Vaccinium uliginosum*, *Calluna vulgaris*, and *Chamaedaphne calyculata*. The two first mentioned species are present here. This is an oligotrophic type, but even highly eutrophic pine bogs are found. Salla, South Lapland.

Kuva 9. Palsasuo Abiskossa Ruotsin Lapissa. Etualalla palsa ja allikko. — Palsmyr, på förgrunden en torvkulle (p a l s a) och en göl. — Hügelmoor mit Torfhügel oder Pals(en) und Blänke (Kolk). — A frost mound bog with a mound and a bog pool in the foreground. Abisko, Swedish Lapland.

Kuva 10. Lannoituskoe ruoho- ja heinäkorvesta raivatulla viljelyksellä. Vielä kuudentena vuonna antoivat lannoittamattomat ja kalkitseemattomat ruudutkin tyydyttävän sadon. — Gräs- och örtrik skogskärr i odling. — Gras- und krautreiches Bruchmoor als Ackerboden. — K o r p i (birch-spruce peat land) of grass-herb type as cultivated grassland (fertilizing experiment). In six years the control plot, which received no fertilizers or lime, has produced satisfactory yealds. This type of fertile peat land can hardly be called a bog.

Kuva 11. Mustikkaturvekangas (kuivattu varsinainen korpi). — Blåbäratorvhed, *Myrtillus*-torvhed (dikad egentlig skogsmyr). — Blaubeeren-Torfheide, *Myrtillus*-Torfheide (entwässertes eigentliches Bruchmoor). — Ditched boggy spruce-birch woodland of *Myrtillus*-type with thick peat. This productive woodland is to be called a type of (ditched) bog. The English names of the Finnish bog types tend to be too complicated.

Suomalais-ruotsalais-saksalais-englantilainen suosanasto
Finnish-Swedish-German-English vocabulary of bogs and peats

aapa(suo)	aapamyr	Aapamoor n (subarktischer Moor- typ)	a a p a bog, muddy sedge peat or bog (Am.) muskeg (open and watery sedge bog often with rimpis and peat banks, v. r i m p i)
aapasuoyh(dis)tymä	aapamyrkomplex	Aapamoorkomplex m	a a p a bog complex, system of aapa bogs
aitohumus, varsinaisen —	äkta humus	echter Humus m	true humus
allikko ks. suoallikko			
avosuo	öppen myr, kal torvmark	offenes Moor n, baumloses —	treeless bog (or fen)
boniteetti, hyvyysaste	bonitet	Bonität f	soil quality
detritus (eloperäisten ja kivennäisjäännösten kérrostuma)	detritus	Detritus m	detritus
etenevä kehitys, pro- gressiivinen — (suon- luontainen kehittyminen kuivempaa astetta kohden)	progressiv torvmarks- utveckling	progressive Vermoor- ung	progressive drying out of a bog by natural growth
eutrofinen	eutrof	eutroph	eutrophic
hako ks. lieko			
hete ks. lähde			
hiekoittaa	påföra sand på myr	Sand (zum Torfboden) zugehen	to sand (peat soil etc.)
hiekoitus	sandblandning	Sandmischung f	adding of sand (to peat soil etc.)
humifioitua ks. maatua			
humifioituminen ks. maatuminen			
huminiteetti ks. maatuneisuus			
humus, mullas	humus	Humus m	humus
hydrofurve	hydrotorf	Hydrotorf m	hydro peat
hyvyysaste ks. boniteetti			
isovarpuinen niittyvil- laräme ks. — tupas- villaräme			
isovarpuinen räme	risrik tallmyr, rismosse (tallbevuxen, i fält- skiktet olika domine- rande ris)	Zwergstrauch(-Rei- ser)moor n mit Kie- fern	pine bog with many subshrubs (v. r ä m e - v a r v u t)
isovarpuinen tupas- villaräme	risrik tuvdundermyr, — Vaginatum-mosse (tallbevuxen), (Fin- land) tuvdunder rik ris- myr	Wollgras-Reiser- moor n, Zwergstrauch Wollgrasmoor n	wet cottongrass-pine bog with many sub- shrubs (v. r ä m e - v a r v u t)

juotti (korpi-, neva-, räme-, suo-)	drag, (kärr)svacka, (myr)drag	(Moor)Senke f (schmal und lang), Abzugstelle f, Leck n, Rülle f (tal- oder grabenartige Senke im Moor)	drog, long and narrow bog, narrow outlet (of a bog), intervale swale
jiysinturve	frästorv	Frästorf m	milled peat
jänkä (suon pohjois-suomalainen nimitys) ks. suo			
jänne (pitkänomainen mätäsmuodostuma, vrt. kaarto)	(tuv)sträng, kärrvall (på myrar), revel	Strang m (wallartige Erhebungen. bes. in Aapamooren)	peat bank. hummock ridge (espec. on aapa)
jänneletto	eutrof revelkärr, — sträng —, — blandmyr, (skoglös) rikkärr med strängar, (Finland) brunmyr — —	Braun(moos)moor n mit Strängen, eutroph Flachmoor n — —	(rich) fen with hummock ridges
jänneneva	strängmyr, revelmyr, (skoglös) fattigkärr med tuvsträngar, (Finland) vitmyr med strängar	Weissmoor n mit Strängen	wet treeless oligotrophic bog or poor fen with hummock ridges
jännesuo	strängmyr	Moor n mit Strängen	bog with peat banks
jännös	rest	Rest m	remains (pl.)
kaarto (aapasuon jänne)	sträng l. revel på aapamy	Aapamoorstrang m.	hummock ridge on aapa bog
kalkita	kalka	kalken	to lime
kangashumus, raaka-	råhumus, mår	Rohhumus m	raw humus, mor
kangaskorpi (kangasmainen korpi)	kärrartad mo, försumpad skog av frisk ristyp, (Finland) hedskogsmyr	gemeiner Bruchwald, vermoorter Wald (entsprechend Myrtillus-Typus odgl.)	somewhat peaty spruce-birch woodland (corresponding to Myrtillus type etc. of firm forest land)
kangasräme (kangasmainen räme)	myrartad mo, försumpad skog av torr ristyp, (Finland) hedrismyr	anmooriger Heide-wald, vermoorter Heidewald von magerem Typus	somewhat peaty poor woodland (intermediate between poor pine forest and pine bog)
kangasturve ks. kuntta			
keidas (tyypillinen kohosuon keskiosa) ks. kohosuo			
keidasräme	mosseplanets vegetation med rismyrtuvor och höljor	kombinierter Moortyp, typisch für die Hochflächen des Hochmoores. Kombination von Reisermoorbulten und Weissmoorschlenken	vegetation of the (re-generation) complex in central parts of a raised bog (with alternating depressions and pine bog hummocks)
keidassuo ks. koho-			
kermi (kohosuon tavallisesti kehämäinen jänne)	tuvsträng på högmosse (vanlingen koncentriskt ordnad)	Hochmoorstrang m (langgestreckte, gewöhnl. konzentrische Bulten im Hochmoor)	peat bank on raised bog, usually concentrically arranged

kivennäismaansekoitus (suohon)	mineraljordsinblandning	Beimengen n von Mineralboden	soiling of peat, adding of mineral soil to peat soil
kohosuo, keidas-, keidas (vrt. rahkasuo)	(hög)mosse	Hochmoor n	raised bog, domed —, (Scotland) raised moss
kohoama, -nema, -uma	upphöjning	Erhöhung f	elevation, eminence, rise, an elevated place
koneturve	maskintorv	Maschinentorf m	machine peat
korpi	skogskärr (med granar eller lövträd som dominerande trädslag), sumpskog. (Finland) skogsmyr	Bruch m, Bruchmoor n, Moorwald m mit Fichten und/oder Laubhölzern	peaty or swampy spruce-broadleaved tree woodland, spruce-broadleaved tree swamp or carr
corpikangas (kuivunut korpi, jossa osaksi kangaskasvillisuutta)	torrslag (genom utdikning eller naturlig avtappning) skogskärr eller sumpskog	ausgetrocknetes Bruchmoor	corpik altered through drainage (v. corpik)
corpimainen	skogskärraktig, -artad, skogsmyrartad	bruchartig, bruchig, Bruch-	of peaty or swampy spruce-broadleaved tree type
corpimetsä	kärrskog, sump-	Bruchwald m	forest of peaty or swampy spruce-broadleaved tree type
corpineva (korven ja nevan melkein neva-mainen väliaste, vrt. nevakorpi)	fattigkärr med lätt inslag av corpik (vegetation)	bruchmoorartiges Weissmoor	almost treeless bog with traces of corpik vegetation
corpiräme (korven ja rämeen väliaste)	sumpskog bildande övergång mellan corpik och räme. (Finland) skogsrismyr	bruchmoorartiges Reisermoor	forest on bog, wooded bog (intermediate between corpik and räme)
corpisuo ks. korpi			
corpiturve	skogskärrtorv	Bruchtorf m	forest peat, (Am.) woody peat (from spruce or birch)
korteturve	fräkentorv	Schachtelhalmtorf m	Equisetum peat
kulju ks. silmäke			
kuljuallikko ks. vesikulju			
kumpusuoyh(dis)ymä, palsa-	palsmyrkomplex, kullmossekomplex	Hügelmoorkomplex m	frost mound bog complex
kuntta (paksuhko kangashumus)	tjock råhumus, råhumusfält	dicker Rohhumus m, Auflage-, Trocken-torf m	thick raw humus
kydötys	bränning av kärr och mossmarker, kyttning	Brandkultur f	improving of peat soil for cultivation by burning the surface layer
laakosuo	dalmyr	Talmoor n	valley bog
laide (kohosuon)	lagg (av en högmosse)	Lagg m (Randsumpf eines Hochmoores)	lagg, wet marginal part of a raised bog

lantto, painanne	sänka, depression	Senke f, Depression f	depression (in soil)
lehtokorpi	lundkärr, (Finland) -myr	hainartiger Bruch- wald, Hainbruch m	rich swampy wood- land
lehtomulta	mull	Hainhumus m, -erde f, Mull m	humous earth of grass-herb forest, mull
letto, -suo (ruskosam- malsarasuo)	(skoglös) rikkärr, (Finland) brunmyr	Braun(moos)moor n (ziemlich nährstoff- reiches Flachmoor)	(rich) treeless fen (often with spring water)
letto, -suo (helluva, aukea suo, lammun- reunus)	gungfly	Schwingrasen-Moor n, (Cajander) Flottmoor n	quaking bog, floating —, quagmire
lettokorpi	rikkärr beväxt med granar eller lövträd (lövkärr), (Finland) brunmossrik skogs- myr	braunmoosreiches Bruchmoor mit Fichten oder Laub- hölzern, (Cajander) Braunmoorbruch	carr, swamp, rich fen- like spruce-broad- leaved tree swamp (intermediate broad- leaved tree and conifer peaty forest)
lettomainen	rikkärraktig, brun- myraktig	braunmoorartig, flachmoor-	of (rich) fen type, eutrophic
lettoräme	rikkärr beväxt med tallar (vanligen på mossetuvor), (Finland) brunmossrik rismyr	Braun-Reisermoor n, Braunmoos-Reiser- moor n (mit Kiefern hs. auf Bülden)	eutrophic pine bog, pine bog of fen type (intermediate between or complex of (rich) fen and pine bog)
lettosuo ks. letto			
levälieju	algyttja (plankton-)	Algenschlamm m	algal gyttja
lieju	gyttja	Schlick m, Gyttja f, (unter Luftmangel) Faulschlamm m, Sapropel m	mud, gyttja, sapropel
liejuma ks. lieju			
lieko, hako	låga, trädstam i torv	Torfholz n	snag, trunk of a fallen tree (e.g. in peat)
liete	fasta partiklar i suspension	fester Körper in Suspension	solid particles in suspension
liete (tulvavedestä las- keutuva aines)	slam (till avsättning kommande bestånds- delar i flodvatten)	Schlamm m	silt (settling particles in flood water)
luhta, -niitty (alava, vesiperäinen t. tulvan- tai korkeanvedenalai- nen rantaniitty)	svämstrandsäng	wässrige Seggen- wiese f, Hochwasser- (strand)wiese f	flood meadow, — marsh
luhtaneva ks. vesi-			
lähde, hete	källa	Quelle n, f, Quell m	spring
lähdeneva	källkärr, (skoglös) fattigkärr med käll- vatteninverkan, (Fin- land) källvitmyr	Quellmoor n	spring water bog (mesotrophic)
maadunta ks. maatuminen			
maaduntaletto	uppländnings/brun- myr, tilländnings-, uppgründnings-, svämlands-, alluvial —	Verlandungsbraun- moor n	alluvial (rich) fen, flood-water —

maaduntaneva	(skoglös) upplandningskärr (-sump), tillandnings-, uppgrundnings-, (Finland). upplandningsvitmyr	Verlandungsweissmoor n	alluvial bog, — moss
maatua, humifioitua	humifieras	humifiziert werden	to become humified, (Am. also) — — decomposed
maatuminen. maadunta, humifioituminen	humifiering	Humifizierung f. Humifikation f. Humusbildung f	humification, (Am. also) decomposition
maatumisaste ks. maatuneisuus			
maatuneisuus. huminositeetti, maatumisaste	humifieringsgrad, huminositet	Humosität f, Humifizierungsgrad m	degree of humification, (Am. also) — — decomposition
maalajfen sekoitus (maan kasvukunnon parantamiseksi ja säilyttämiseksi)	jordblandning	Bodenmischung f	soil improvement by mixing different soil material
mariskimaa	marskland	Marschland n Marsch f	marsh
mesotrofinen	mesotrof	mesotroph	mesotrophic
metaani, suokaasu	metan, sumpgas	Methan n, Sumpfgas n	methane
metsärahkaturve	skogsvitmosstorv	Wald-Sphagnum-Torf m	forest Sphagnum peat
metsäsaraturve	skogstarrtorv	Wald-Seggen-torf m	forest sedge peat, (Am.) woody sedge peat
metsäturve	skogstorv	Walddorf m	forest peat, (Am.) woody peat
mudana jo ks. mutaaminen			
mudata	påföra torv på fastmark	Torfboden zum Mineralboden zugeben	to add peat soil to mineral soil
mullas ks. humus			
muottiturve	formtorv	Formtorf m	moulded peat
mura (järvi-, suo-)	dy (sjö-, kärr-)	Torfschlamm m. -mudde f. Dy m	dy, colloidal lacustrine deposit derived from peat
muta	torv (för jordblandning)	Torf m (zur Bodenmischung)	well-decomposed peat (for adding to mineral soils), (Am.) muck
mutaaminen. mutaus	torvinblandning (i mellersta Sverige: dykörning)	Beimengen n vom Torfboden	adding of peat soil to mineral soil
mutamainen (maatunut)	dyaktig	torfschlammartig	having the properties of m u t a (q.v.)
mutasuo	kärr	Niedermoor n, Flach-, Ried n & m	meso- or eutrophic bog. fen. (low-moor)

mutasuoturve	kärrtorv	Niedermoortorf m	fen peat, (Am.) mesotrophic or eutrophic peat
mutautua ks. maatua			
mutautuminen ks. maatuminen			
märkyys	väta, blöta	Nässe f	wetness
märkä	våt, blöt	nass	wet, watery, waterlogged
mättäinen	tuvig	bultig, Bulten-	hummocky, tussocky
mätäs	tuva	Bülte f, Bult m	hummock
neva	(skoglös) fattigkärr l. mosse, (Finland) vitmyr	Weissmoor n (gewöhnlich Sphagnum-reiches baumloses Moor)	wet treeless oligotrophic bog, usually with Sphagnum and monocotyledons (Carex, Eriophorum, etc.), peat moss
nevakorpi (vrt. korpineva)	med granar eller lövträd (glest) bevuxet fattigkärr	Weissmoorbruch m	neva-korpi complex, the latter usually on hummocks (v. neva and korpi)
nevamainen	fattigkärraktig, vitmyraktig	weissmoorartig	like neva, neva like
nevaniitty	ängsartat fattigkärr	Weissmoorwiese f	wet bog used as meadow
nevaräme	med tallar (glest) bevuxet fattigkärr	Weissmoor mit Kiefern	wet Sphagnum bog with pines and Carex vegetation (intermediate between or (usually) complex of neva and räme)
niittyvillaneva ks. tupasvilla-			
niittyvillaräme ks. tupasvilla-			
ohutturpeinen	med tunnt torvlager	dünntorfig, mit einer Torfschicht von geringer Mächtigkeit (Dicke)	with a shallow peat layer, with a thin layer of peat, shallow
oligotrofinen	oligotrof	oligotroph	oligotrophic
painanne ks. lantto			
palsa (kumpusuoyhdistymässä esiintyvä turvekumpu)	palstuva, torvkulle uppkommen genom uppfrysning	Pals(en) m, Torfhügel m	frost peat mound, (Am.) »pingo» (great peat hummock formed by frost action)
palsasuo	palsmyr	Palsenmoor n, Torfhügelmoor n, Hügel-	frost mound bog
palsasuoyh(dis)lymä ks. kumpu-			
peittosuo (länsieuroopassa tavattava suoyhtymä)	täckmosse	terrainbedeckendes Moor n, Deckenmoor n	blanket bog, — moss

pinnanmyötäinen umpeenkasvu	supra-akvatisk tillandning. — igenväxning	supra-aquatisches Verwachsen (der Gewässer), — Verlanden	filling up of lakes, etc., by growth of bog plants above water level
pistoturve	sticktorv	Stichtorf m	hand-won peat
pohjanmyötäinen umpeenkasvu	infra-akvatisk tillandning, — igenväxning	infra-aquatisches Verwachsen, — Verlanden (der Gewässer)	filling up of lakes etc. by growth of bog plants below water level
polttoturve	bränntorv	Brenntorf m	fuel peat, peat fuel
polttoviljely	brännkultur	Brandkultur f	cultivation by burning the surface soil
pounu	hög Sphagnum fuscum-tuva l. -sträng, tjockt täcke av Sphagnum (spec. S. fuscum)	Sphagnum fuscum -Decken oder Bülte (besonders in Aapa-mooren)	thick cushions or mats of Sphagnum (esp. S. fuscum in aapa bogs in North Finland)
progressiivinen kehitys ks. etenevä —			
puro	bäck	Bach m, Fliess n	stream, small creek, brook
raakahumus ks. kangas-			
rahkamätäs	vitmossetuva (i synnerhet S. fuscum)	Sphagnumbult m (bs. S. fuscum)	hummock of Sphagnum (esp. S. fuscum)
rahkaneva	Sphagnum fuscum -mosse (utan träd och nämnvärd risvegetation), Finland: — — vitmyr	Sphagnum fuscum -Weissmoor n	treeless Sphagnum fuscum bog (vegetation)
rahkaräme	Sphagnum fuscum -mosse (med tallar och risvegetation), (Finland) — — rismyr	Sphagnum fuscum -Reisermoor n	Sphagnum fuscum pine bog
rahkasammalpeite	vitmosstäcke n	Torfmoosdecke f, Weissmoos-	Sphagnum surface layer, — cover
rahkasaraturve	vitmoss-starrtorv	Sphagnum-Seggentorf m, Sphagnum-Cyperaceen-Torf m	moss-sedge peat, Sphagnum-Carex —
rahkasuo	mosse	Sphagnum-moor n, Hochmoor n,	Sphagnum bog (raised-, high-moor)
rahkaturve	vitmosstorv, Sphagnum-	Sphagnum-Torf m	Sphagnum peat
rahkoiltua	bli betäckt med Sphagnum fuscum	mit Sphagnum fuscum bedeckt werden	to become covered with Sphagnum fuscum, — invaded by — —
rautasälpä, sideriitti	siderit, järnspat	Siderit m, Eisenspat m	siderite, iron carbonate
reunaluisu (kohosuon)	mossrand, kantsluttning (av högmosse)	Randgehänge n (eines Hochmoores)	marginal slope (of a raised bog)
rimpi	flark	R i m p i n, Flark m	small watery bog area with mud bottom and more or less poorly developed moss vegetation

rimpiällikko ks. vesirimpi			
rimpiletto	trädlöst rikkärr med flarkartad vegetation, (Finland) flark-brunmyr	Rimpi-Braunmoor n, baumloses nasses Niedermoor ohne oder mit sehr geringer Moosvegetation	eutrophic (fenlike) water-logged treeless bog without mosses or with sparse vegetation of fen mosses
rimpimäinen	flarkartad	rimpiartig, flarkenähnlich	having the properties of rimpi
rimpineva	trädlöst flarkartat fattigkärr, (Finland) flarkvitmyr, flarkrik —	Rimpi-Weissmoor n	oligotrophic water-logged treeless bog without mosses or with sparse vegetation consisting mostly of Sphagnum
rinnesus	backmyr, hängmyr	Hangmoor n, Gehängemoor n	bog (fen) on hill slope
ruohoinen ks. mesotrofinen			
ruoho- ja heinäkorpi	skogskärr med kärrörter och gräs, (Finland) ört- och gräsrik skogsmyr	kraut- und grasreiches Bruchmoor	wooded swamp with herbs and grasses
ruokoturve	vasstorf	Schilftorf m, Phragmites-Torf	Phragmites peat
ruoppa (puuromaiseksi särkynyt rahkasamalpeite)	grötartat sönderdelat Sphagnum-täcke	breiartig destruiertes, rohes Sphagnum-decke	(dead,) pulpy Sphagnum cover in bog
ruskosammalsarasuo ks. letto			
ruskosammalsaraturve	brunmoss-starrtorv	Braunmoos-Seggentorf m, Bryales-Cyperaceen-Torf	Bryales-sedge peat
ruskosammalturve	brunmossstorf	Braunmoostorf m, Bryales-Torf	Bryales peat (excl. Polytrichum etc.)
räme	tallmyr, ris-, tallmosse, ris-, mosstallskog, (Finland) rismyr	Reisermoor n, Kiefernmoor n, (Zwergstrauch-)	pine bog, bog with pines, peaty or swampy pine forest
räme- ks. rämeinen			
rämeinen, räme- (esim. seutu)	tallmyr-, rismyr-	Reisermoor-, Kiefernmoor-	having the properties of a pine bog
rämekangas	skogstyp, som bildas från torrlagd tallmyr. (Finland) rismyrhed	reiserreicher Kiefernwald auf trockengelegtem Moor	type of vegetation resulting from drainage of a pine bog or peaty pine woodland
rämemäinen (rämeen kaltainen)	tallmyrartad, rismyr-	kiefernmoorartig, reisermoorartig	of pine bog type, similar to pine bog
rämemätäs	rismossetuva, mosse-	Reisermoorbult m	peat hummock with pine bog vegetation
rämettyminen	torvmarkens utveckling mot tallmyr- (rismosse-) vegetation	Entwicklung eines Kiefernmoors (Reisermoors)	development of pine bog

rämettyä	utveckla sig mot tallmyr	*sich-bilden* eines Kiefernmoors (Reisermoors)	to develop into pine bog
rämevarvut (Calluna, Ledum, Chamaedaphne, Vaccinium uliginosum)	rismyrris	Reisermoor-Zwergsträucher mpl	subshrubs characteristic of pine bog vegetation
rääseikkö	sumpskog av Carex globularis typ	vermoorter Wald in Nordfinnland mit Carex globularis u.a.	northern oligotrophic type of peaty spruce- or pine forest with Carex globularis
sammaloitua	bli mossbelupen, — mossbeläckt	sich mit Moosen bedecken, bemoost werden	to become overgrown with moss, — invaded by —
sammalpeite	mossläcke	Moosdecke f	moss surface layer, — cover
sararahkaturve	starrmosstorv	Seggen-Sphagnum-Torf m, Cyperaceen-Sphagnum-Torf	sedge-moss peat, Carex-Sphagnum
saraturve	starrtorv	Seggentorf m, Cyperaceen-Torf	sedge peat, Carex
sararäme (nevarämeen erikoismuoto)	skogskärr med starrvegetation och tallar som dominerande trädslag, (Finland) starr-rismyr	Seggenreisermoor n, Kiefern-Seggen-	pine bog with Carex vegetation
saveaminen, saveus, savettaminen, savetus	lerinblandning, lerslagning, lerkörning	Beimengen n von tonhaltigem Boden	claying of peat (soil), adding of clay to peat
savenajo ks. saveaminen			
saveta, savettaa	påföra lera på myr	Tonboden zum Torfboden zugeben	to clay peat soil
savettaa ks. saveta			
savettaminen ks. saveaminen			
savetus ks. saveaminen			
saveus ks. saveaminen			
sideriitti ks. rautasälpä			
silmäke	hölja	Schlenke f	depression in a bog, filled with Sphagnum cuspidatum coll.
silmäkeneva	Sphagnum cuspidatum-mosse	Schlenkenmoor, nasser Moortyp mit Sphagnum-Vegetation in Schlenken und Kolken (Cajander: Kolkmoor)	oligotrophic water-logged Sphagnum area occupying depression in bog
soinen	sumpig, försumpad	moorig, sumpfig	peaty
soistua	försumpas	vermooren, versumpfen	to become peaty
soistuma	försumpad areal	vermoorte Stelle	area which has become peatcovered

soistuminen, soistunta	försumpning	Vermooring f, Versumpfung f	process of becoming peatcovered, paludification
soistuneisuus	försumpning (sgrad)	Vermooring f (-sgrad m), Ver- sumpfung f (-sgrad)	degree of peat formation
soistunta ks. soistu- minen			
soistunut	försumpad	vermoort, versumpft	having become peaty
suo (vrt. suoma)	myr	Moor n	bog, moss, fen, carr, swamp, peat land, (Am.) marsh, muskeg (Scand. mire)
suoallikko	göl	Moorblänke f, Kolk m	bog pool
suokaasu ks. metaani			
suokaira ks. turve-			
suokasvillisuus	myrvegetation	Moorvegetation f	bog vegetation, mire —, fen —, swamp —
suokoasema	myrförsöksstation	Moorversuchs- station f	peat experiment(al) — station, (Am.) muck — —
suolampi	myrjärn	Moorteich m	bog pond, lochan
suo(maa)	myrmark	Moorboden m	peat land, peat soil, (Am.) muck —
suomainen	myrartad	moorartig, sumpf-	of boggy or peaty type
suontutemus, suo- oppi	myr(marks)lära	Moorkunde f, -lehre f	peat science, science of peat
suontutkimus	myrforskning	Moorforschung f	bog vegetation and peat research, peat science
suonviljely	myrodling (förr även moss-)	Moorkultur f, -kultivierung f	peat cultivation, (Am.) muck farming, peat farming
suonviljely-yhdistys	mosskulturförening	Moorkultur- vereinigung f, -verein m	peat cultivation society, (Am.) muck farmers association
suo-oppi, ks. suon- tutemus			
suoperäinen ks. soinen			
suoprofiili	myrprofil	Moorprofil n	peat profile
suotiede	myr(marks)forskning	Moorforschung f	peat science, science of peat
suoturve	(myr)torv	(Moortorf m) Torf m	peat
suotyypit	myrtyyp	Moortyp(us) m	bog (fen etc.) vegeta- tion type, bog type
suonviljelys	myrodling	Moorkultur f	cultivated peat land

suoyh(dis)tymä	myrkomplex	Moorkomplex m	bog complex
suursaraneva	starrfattigkärr (Finland) högstarr- vitmyr	Grosseggen-Weiss- moor n	treeless Carex bog (oligotrophic with Sphagnum)
taantuva kehitys (suon luontainen kehittyminen kosteampaa astetta kohden)	regressiv torv- marksutveckling	regressive Vermoorung	regressive develop- ment of a bog
tasanne (kohosuon)	mossplan	Hochfläche f (eines Hochmoores)	the level centre of a raised bog
tasapinta	jämnyta	ebene Fläche f	surface level
tulvaneva	översvännings- fattigkärr, (Finland) översvänningsvitmyr	Überschwemmungs- weissmoor n	flooded usually oligotrophic bog without trees
tupas (kasvin muodos- tama pieni mätäs)	liten tuva (bildad av en växtart)	Horst m	tussock, tuft (formed by one plant species)
tupasvillaneva	(trädlös) Eriophorum vaginatatum - mosse, tuldun-	Wollgrasmoor n (baumlos)	Eriophorum vagina- tum bog without trees
tupasvillaräme	Eriophorum vagina- tum -tallmosse, (Fin- land) — — rismyr	Wollgras-Reisermoor n, Wollgras- Kiefernmoor	Eriophorum vagina- tum pine bog
turpeenhiilto	torvförkolning	Torfverkohlung f	charring of peat
turpeennosto	torvupptagning, torvtäkt	Torfgewinnung f	winning of peat
turve	torv	Torf m	peat, (Am. also) muck
turvehiili	torvkol	Torfkohle f	peat charcoal
turvejauhe	torvpulver	Torfpulver n	powdered peat
turvekaira, suo-	torvborr	Torfborher m	peat auger, — borer (— sampler)
turvekangas	torrlagd torvmark med hedvegetation	entwässerter Torf- boden mit Heide- vegetation, entwässer- ter und verheideter Torfboden	drained peatland with vegetation of firm forest type
turvekoksi	torvkoks	Torfkoks m	peat coke
turvelaji	torvart, torvslag	Torfart f	kind of peat, peat type, (Am. also) kind of muck
turvemaa	torvjord, -mark	Torfboden m	peat soil, (Am.) muck
turvemulta (turvepeh- kua valmistettaessa syntyvä hieno aines)	torvmull	Torfmull m	peat dust, — tailings
turvemuta ks. muta			
turvepehku	torvströ	Torfstreu f	peat litter, peat moss
turvepehkusuo	torvströmosse	Torfstreumoor n	peat litter bog, — — moss

turvepehkuteollisuus	torvströindustri	Torfstreuindustrie f	peat-litter industry
turvepriketti ks. -puriste			
turvepuriste, -priketti	torvbrikett	Torfbrikett n	peat briquette, briquetted peat
turvesalaoja	torvtäckdike, torvdrän	Torfdrain m	turf drain, a type of drain used for the drying of bogs
turvesuo	torvmosse	Torfmoor n	peat bog, — moss
turveteollisuus	torvindustri	Torfindustrie f	peat industry
umpeenkasvu	igenväxning (av sjöar och vattendrag)	Verlanden n, Ver- wachsung f (der Gewässer)	filling up of lakes etc. by vegetation
vanutusturve	älttorv	Knettorf m	macerated peat
varsinainen korpi	egentlig skogsmyr	eigentliches Bruch- moor, Bruchmoor- wald m	spruce-birch woodland (muskeg) on fairly thick peat
varsinainen letto	egentligt rikkärr, (Finland) — brunmyr	eigentliches, typisches Braunmoor, reiches Niedermoor	true (rich) fen without trees (i.e. not flooded, nor wooded and with a complete moss layer)
vesikangasräme	tallsumpskog	anmooriger, durch überrieselndes Moor- wasser vermoorter, magerer Föhrenwald	poor pine woodland converted into bog by flooding from adjacent peat
vesikulju, vesisilmäke, kuljuallikko	höljegöl	Hochmoorblänke f	pool in Sphagnum bog
vesineva, luhta	(torvbildande) vass(ar), rörsamhälle, starrbestånd i vat- ten, (Finland) vatten- vitmyr	Sumpfmoor n, Ufer- sumpf m, Röhricht n und andere torf- bildende Ufergesell- schaften	stand of Phragmites and other peat-form- ing plants bordering a lake etc.
vesirimpi, rimpi- allikko	flarkgöl	Niedermoorblänke f	r i m p i pool (v. r i m p i)
vesisilmäke ks. vesikulju			
vivianiitti	vivianit	Vivianit m	vivianite